

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

9 אוקטובר 2012

תפ"ח 9015-03-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED] א"ח'

בפני כב' השופט גלעד נויטל, אב"ד
כב' השופט מאיר יפרח
כב' השופטת גיליה רביד

בענין: מדינת ישראל – פרקליטות מחוז ת"א
(פלילי) – ע"י ב"כ עו"ד פיה גלבר

המאשימה

נגד

- 1 [REDACTED] – ע"י ב"כ עו"ד ניל סיימון
- 2 [REDACTED] – ע"י ב"כ עו"ד גלית בש

הנאשמים

גזר דין

הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית במ/1 (שהוגש במסגרת הסדר טיעון) והורשעו ביום 15.2.12 בעבירות הבאות: נאשם 1 – **גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות**, לפי סעיף 376ב(א) לחוק העונשין, תשל"ז – 1977 (להלן-החוק) ו**סרסרות למעשה זנות** לפי סעי' 199(א) לחוק; נאשמת 2 – **סיוע לגרימה לעזיבת המדינה לשם זנות**, לפי סעיף 376ב(א) לחוק בצירוף לסעיף 31 לחוק, ו**סיוע לסרסרות למעשה זנות**, לפי סעיף 199(א) לחוק בצירוף לסעיף 31 לחוק. התקבל תסקיר שירות מבחן לגבי שני הנאשמים, והתקבלה חוות דעת ממונה לגבי נאשמת 2. לא היתה הסכמה בין הצדדים לענין העונש.

האמור בכתב האישום המתוקן בשנית במ/1 שבו הודו הנאשמים (תמצית):

הפרשה הקשורה בשלוש הנשים י.ק., ד.ב. ופ.ק: שלוש הנשים מתגוררות בצ"לה. לורנה מראבל הינה ארגנטינאית המצויה בקשרי חברות עם הנאשמים. עובר לחודש ינואר 2011 הציעה לורנה לד.ב. להגיע לישראל ולעסוק בה בזנות. ד.ב. העבירה את ההצעה לי.ק. ופ.ק., והשלוש הביעו הסכמתן לבוא לישראל ולעסוק בזנות עקב מצבן הכלכלי הקשה. עובר לחודש ינואר 2011 הציעה לורנה לנאשם 1 שתשלח לישראל את 3 הנשים לשם עיסוק בזנות למשך תקופה של כחודשיים-שלושה בתמורה לתשלום של 500 דולר עבור כל אחת. נאשם 1 קשר עם ניסים תלמיד ועם משה אור קשר לגרום ל- 3 הנשים לעזוב את המדינה שבה הן מתגוררות וזאת לשם העסקתן בזנות בישראל. על פי הסיכום בין נאשם 1, לבין ניסים והאחר, אמורים היו ניסים והאחר לממן כרטיסי טיסה לישראל ושהות במלון עבור 3 הנשים, וכן אמורים היו לשלם סך של 500 דולר ללורנה, עבור כל אחת מהנשים. עוד סיכמו נאשם 1 ניסים והאחר, כי מחצית מכספי האתנן שיתקבלו כתוצאה מהעסקתן של 3 הנשים בזנות, תחולק בין שלושתם, בעוד שיתרת הכספים תיוותר בידי הנשים. נאשם 1 יידע את נאשמת 2 אודות הסיכומים בינו לבין ניסים והאחר, זאת על מנת שנאשמת 2 תעמוד בקשר עם לורנה ותיטול חלק בעריכת הסידורים הנדרשים להבאת 3 הנשים לישראל. עפ"י הנחיית נאשם 1 וניסים, נאשמת 2 פנתה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

9 אוקטובר 2012

תפ"ח 9015-03-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED] ואח'

ללורנה וביקשה כי 3 הנשים תשלחנה באמצעות המייל תמונות שלהן בעירום חלקי, או כשעל גופן לבנים בלבד, וזאת על מנת לבחון את התאמתן לעיסוק בזנות. 3 הנשים העבירו לנאשמת 2, באמצעות לורנה, תמונות שלהן במייל. נאשמת 2 הזמינה עבור 3 הנשים כרטיסי טיסה מצי"לה לישראל לתאריך 25.1.11. הנאשמים או מי מטעמם הזמינו חדר במלון בת"א עבור 3 הנשים. בתאריך 26.1.11 הגיעו 3 הנשים לישראל. נאשם 1 וניסים המתינו ל - 3 הנשים בשדה התעופה והסיעו אותן למלון. במהלך הנסיעה משדה התעופה למלון, הבהירו נאשם 1 וניסים ל - 3 הנשים את טיב העסקתן על ידיהם בזנות כמפורט להלן: נאשם 1 וניסים יסיעו את 3 הנשים ללקוחות בבתי מלון, בדירות ובסאונה. בתמורה לשעה של שירותי מין, תגבנה 3 הנשים סך של 600-700 ₪. מחצית מהאתן הנ"ל תשמרנה אצלן ומחצית מהאתן תעברנה לידי נאשם 1 ו/או ניסים. כן הבהירו נאשם 1 וניסים לנשים, כי הבאתן לארץ ומימון שהותן כאן עלתה להם כסף רב ועל כן יהיה עליהן לעסוק בזנות עבורם במשך כחודשיים ולהשיב להן סך של כ-1,500 דולר ארה"ב כל אחת, בתמורה למחצית מעלות כרטיס הטיסה והשהות במלון. נאשם 1 וניסים סיפקו ל - 3 הנשים מכשירי טלפון סלולאריים על מנת שיוכלו לעמוד עימן בקשר טלפוני. כמו כן סיפקו ל - 3 הנשים קונדומים לצורך קיום יחסי המין עם הלקוחות. עפ"י הנחיותיהם של נאשם 1 וניסים, בתאריכים 27.1.11 ו-28.1.11 קיימו 3 הנשים תמורת תשלום יחסי מין עם לקוחות. מחצית מכספי האתן שקיבלו 3 הנשים בתמורה לקיום יחסי המין עם הלקוחות העבירו לנאשם 1 ולניסים על מנת שאלה יחלקו ביניהם לבין האחר את הרווחים, ואילו יתרת הכספים נותרה בידיהן. בתאריך 29.1.11 הזמינו הנאשמים את 3 הנשים לבוא לדירתם של הנאשמים ברח' ירמיהו 27 בחולון. לצורך כך אספה נאשמת 2 את 3 הנשים ברכבה. הנאשמים שהו בדירה יחד עם 3 הנשים ועם ניסים. או אז הבהירו הנאשמים וניסים ל - 3 הנשים כי בכוונתם להעביר אותן מהמלון לדירה בחולון, שאז תוכלנה לעסוק בזנות ללא הפרעה ולהיות בפיקוח צמוד יותר מטעמם. במהלך שהותם בדירה הבהירו הנאשמים וניסים ל - 3 הנשים, כי הבאתן ארצה עלתה להם כסף רב וכי בכל מקרה, יהיה עליהן להשיב להם סך של 1,500 דולר כל אחת. ביום 31.1.11 נלקחו 3 הנשים מהמלון לחקירה על ידי המשטרה ונותק הקשר בינן לבין הנאשמים.

הפרשה הקשורה באשה ס': עובר לחודש אוגוסט 2010, סיכם נאשם 1 עם לורנה כי תשלח לישראל בחורה ששמה ס' המתגוררת בצי"לה לשם עיסוק בזנות וזאת בתמורה לסך של 500 דולר ארה"ב. הנאשם יידע על כך את נאשמת 2 ואת ניסים. נאשמת 2 פנתה, על פי הנחייתם של נאשם 1 ושל ניסים ללורנה, וביקשה כי ס' תשלח באמצעות המייל תמונה שלה בעירום חלקי, או כשעל גופה לבנים בלבד, זאת על מנת לבחון את התאמתה לעיסוק בזנות. ס' העבירה לנאשמת 2 באמצעות לורנה, תמונה שלה במייל. על פי הנחייתם של נאשם 1 וניסים רכשה נאשמת 2, עבור ס' כרטיס טיסה ואף הזמינה לה חדר במלון. בתאריך 2.8.10 התלוותה נאשמת 2 לניסים, כשהאחרון ביצע העברה כספית בסך של 1900 דולר ארה"ב לסוכנות הנסיעות כתשלום עבור כרטיס הטיסה עבור ס' והמלון. סמוך לחודש אוגוסט 2010, הגיעה ס' לישראל, אך זמן קצר לאחר שהותה בארץ היא החליטה שאין ברצונה לעסוק בזנות. בעקבות כך עזבה ס' את הארץ לאחר ששילמה לנאשם 1 ו/או לניסים את עלויות הבאתה לישראל.

טיעונים לעונש (תמצית העיקר):

טיעון התביעה לעונש: עפ"י עובדות כתב האישום המתוקן בשנית נאשם 1 בסיועה של נאשמת 2 גרם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

9 אוקטובר 2012

תפ"ח 9015-03-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED] ואח'

ללא פחות מ-4 נשים לעזוב את מולדתן, להגיע לישראל לשם עיסוק בזנות כשלגד עיניהם עומדת המטרה של גריפת רווחים כספיים תוך ניצול גופן ומצוקתן של אותן נשים. צריך לצאת מסר מבית המשפט, לא רק מסר של גמול הולם לנאשמים על המעשים שלהם, אלא גם מסר ברור וחד משמעי של הרתעה לבל אחרים יתפתו ללכת בעקבותיהם. מדינת ישראל נרתמה למאמץ הגלובלי למלחמה בסחר בבני אדם. מאמצים אלה מצאו ביטויים בדוחות שנתיים שמפרסמת מחלקת המדינה האמריקאית בנושא סחר בבני אדם. הוגש הדוח משנת 2012 שבו לראשונה נקבע כי מ"י עומדת בסטנדרטים. עבירת הגרימה היא תחת הפרק של סחר בבני אדם. בעניינם של הנאשמים יש היבט רחב יותר מעניינם המצומצם. בפנינו עומדים שני נאשמים, בני זוג, שבשתי תקופות שונות, תחילה אוגוסט 2010 עם עניינה של אישה אחת, ובהמשך עובר לינואר 2011, הם הרחיבו את המיזם שלהם ל-3 נשים נוספות, ובדרך זו גרם נאשם 1 עם אחרים לנשים שנמצאות במצוקה כלכלית קשה לעזוב את מולדתן, להגיע לישראל ולעסוק בזנות. כתב האישום מעיד על מאפייני שליטה בבעלות קלאסיים החל בקבלה מראש של תמונות הנשים בלבוש חלקי כדי לבדוק ולאשר את המראה החיצוני שלהן, עובר למימון הוצאות הבאתן ו"שיעבוד חובות", ממשיך בקבלת מחצית דמי האתנן שהן קיבלו מהלקוחות שהם קיבלו ע"י נאשמת 2. הטענה שהנשים הגיעו לארץ מתוך ידיעה שהן הולכות לעסוק בזנות וההסכמה שלהן אין בה כדי להוות תירוץ או נימוק לקולא (ראו: ע"פ 5863/10 גוטייר נ' מ"י). בית המשפט העליון ביטא שם את החומרה והכיעור שבעבירה, וציין שהעונש שנגזר על הנאשמת - 35 חודשי מאסר בפועל הוא עונש מתון יחסית. אם ייטען ששלוש הנשים עבדו רק יומיים, וזאת עקב יעילות המשטרה שזיהתה במה מדובר ופעלה במהרה והגיעה למעצרים של המעורבים, הרי שאין בכך כדי לעמוד לזכות הנאשמים, משום שאלמלא יעילות זו הנאשמים היו ממשיכים לנצל את אותן נשים על מנת לגרוף עוד רווחים. לכל אחד מהנאשמים היה חלק אחר באופרציה, וזה נמשך לאורך זמן, בצורה מתוכננת ושיטתית, מושקעת במשאבים כספיים מצד שניהם, איש איש על פי חלקו ותרומתו, באופן שאינו ניתן להגדרה של מעידה חד פעמית או כמעשים שאין תובנה בצידם.

בעניינו של נאשם 1 – מצבו הבריאותי לא מנע ממנו לעבור את העבירות. הנאשם קשר את מצבו הבריאותי בקשייו לפרנס את משפחתו, ומאחר והחלמה אינה נראית באופק, הסיכון ממנו קיים. עפ"י הפסיקה, מצב בריאותי קשה אינו מהווה תעודת ביטוח או חסינות מפני מאסר במקום שהנסיבות מצדיקות זאת. זהו המקרה. לפי מכתב התשובה שהתקבל משירות בתי הסוהר של ד"ר אייל בן בסט, שב"ס יכול לספק מענה הולם להמשך הטיפול בנאשם. עפ"י התסקיר, עמ' 3 פסקה אחרונה (מתחילה במילים "לאורך כל המפגש"), הנאשם בכה והביע צער בשל הפגיעה במשפחתו ובו. הנאשם מצר על הסתבכותו לא בגלל תובנה או גילוי צער ולקחת אחריות על מעשיו, אלא בשל העובדה שהוא נתפס ומשפחתו נפגעה כתוצאה מכך. בהמשך - עמוד 4 בתסקיר פסקה אחת לפני הסוף, שורה 8 מלמטה, הפסיכולוגית ששוחחה איתו וטיפלה בנאשם העריכה שהנאשם מדווה באופן מניפולטיבי. הימנעות שירות המבחן מהמלצה כלשהי בעניינו של הנאשם מדברת בעד עצמה. באשר לנאשמת 2 – היא הייתה חוליה לא פחות חשובה בשרשרת. בתסקיר, עמוד 3, בענין ההתייחסות שלה לביצוע העבירות, אין הפנמה לחלקה באירועים, אין תובנה, גישה ממזערת מצד אחד, ומצד שני הטלת האשמה על הנשים שבחרו לעסוק בזנות בישראל, וכמו בעלה היא הביעה צער וחרטה על הסתבכותה שפגעה בה ובילדיה. אין להתעלם מהנסיבות לקולא שעומדות לנאשמים ובכלל זה הודייתם וחשכון בזמנו של

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

9 אוקטובר 2012

תפ"ח 9015-03-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED] ואח'

בית המשפט, אך זה מתגמד מול חומרת העבירות. העונש הראוי לנאשמת 2 שהיא אם ל-3 ילדים ושניים מילדיה גרים בישראל והיא הייתה קרוב לחודש במעצר, הוא 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודת שירות בצירוף מאסר על תנאי ופיצוי כספי לכל ארבעת המתלוננות. באשר לנאשם 1 עונש של מאסר בפועל ממש בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי כספי לארבעת המתלוננות יהיה עונש הולם.

המשך טיעון התביעה לעונש - בהתייחס לגזר הדין של שותפיהם של הנאשמים - ניסים תלמיד ומשה אור. נאשמים אלה הורשעו גם הם במסגרת הסדר טיעון בעבירות זהות של נאשם 1, ניסים תלמיד נדון ל-12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בצירוף ל-18 חודשי מאסר על תנאי וקנס כספי של 40,000 ₪. משה אור נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס כספי של 20,000 ₪. עפ"י עובדות כתב האישום המתוקן בשנית בעניין תלמיד ואור לעומת כתב האישום המתוקן בשנית בענייננו - לעומת נאשמים אלה, הרי שהנאשמים בתיק זה הם אלה שהכירו את אשת הקשר הארגונינאית, והם אלה שהתכתבו והחליפו מיילים עם הסוחרת במדינת המוצא, בעוד שניסים תלמיד ואור הצטרפו לאופרציה רק בשלבים מאוחרים יותר (סעיף 5 ואילך לעובדות כתב האישום המתוקן בשנית). לכך יש השלכה עונשית, ולכן עניינו של נאשם 1 בתיק זה צריך להיות חמור יותר מעניינם של ניסים תלמיד ומשה אור.

טיעון ההגנה לעונש (תמצית העיקר):

טיעון נאשם 1 לעונש: המתלוננת העידה שהם התייחסו אליה בכבוד. כתב האישום בתיק זה וכתב האישום שהוגש בפני כב' הרכב אחיטוב, הם כתבי אישום זהים. היום לבוא ולנסות לצייר שמצבו של נאשם 1 חמור יותר זה לא ראוי. לכן לבית המשפט יש נקודת המוצא של התיק. בית המשפט צריך לתת לנאשם 1 פחות מהעונש של שנה שקיבל הנאשם שם. לנאשם האחר היה עבר פלילי. לא רק זאת אלא שהנאשם האחר אף קיבל הזדמנות מבית משפט - הוא נדון למאסר בפועל של חצי שנה בעבודת שירות. נאשם 1 זו לו המעידה הראשונה בחייו ואין לו עבר פלילי. לנאשם האחר יש עבר בעבירות רכוש. אין משמעות מהיכן ההיכרות לעומת המימון ומי שניהל. כשהתיק נחקר היה ברור שהנאשם האחר הוא המנהל והנאשמים כאן הפועלים הקטנים. נאשם 1 הוא אדם חולה מאוד (ראו המסמך מיום 26.6.12 נ/1). נאשם 1 נשוי + 3 ילדים. בתו העידה. הוא היה עצור כחודשיים בתיק הזה. לאחר מכן הוא היה 8 חודשים במעצר בית מלא, ולאחר מכן ועד היום במעצר בית לילי, זאת בשונה מהאחר. כעולה מהתסקיר, הרקע לביצוע העבירות הוא שמצבו הרפואי הידרדר, וזה מה שהוא עשה כדי לצאת ולנשום אוויר. הנגיף שבגופו עמיד, הנאשם עובר טיפול חדשני שיש לו תופעות לוואי של דיכאון וכאב. הנאשם עובד כבר כמה חודשים בחנות עוגיות ומתפרנס. אם בית המשפט יגזור עליו את אותו עונש של שנה כמו שנגזר בתיק האחר, לאחר שמנכים שליש מתקופת המעצר מגיעים לאותה חצי שנה של מאסר בפועל שירוצו בעבודת שירות. לכן הוא מבקש שבית המשפט יגזור על נאשם 1 ששה חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודת שירות מבלי לנכות את תקופת המעצר שבו הוא היה נתון (עמ' 36-37 לפר'). נאשם 1 אמר בבית המשפט בדברו לעונש, שהוא מצטער ומתחרט.

טיעון נאשמת 2 לעונש: היא ביקשה לאמץ את המלצות שירות המבחן - שיוטלו עליה 400 שעות של"צ, שזו כמות שעות מאוד מכובדת בהתחשב במעשים שהיא הורשעה בסופו של דבר בהם. זהו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

9 אוקטובר 2012

תפ"ח 9015-03-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED] ואח'

עונש שמאפשר לה להמשיך ולהחזיק את המשפחה שלה. הנאשמת היא בת 41 שנה, שהגיעה לארץ בעקבות בן זוגה. אין לה משפחה בישראל. אין לה קרובי משפחה. היא מצאה את עצמה מתמודדת עם בעיות מאוד קשות, הגילוי של בעלה שהוא נשא איידס, ולאחר מכן התברר שגם היא נדבקה במחלה. בניגוד לנאשם 1 לא הייתה לה פריבילגיה לשקוע בדיכאון בגלל הילדים שהיא צריכה לגדל. כל החיים שלה מוקדשים לילדים שלה, עד כדי כך שבשלב מסוים שבו כבר הטיפול בנאשם 1 היה קשה מנשוא וההשלכות של המצב הנפשי הובילו לכך שהוא פגע בילדים, היא ביקשה ממנו לצאת מהבית. החיים של הילדים שלה חשובים יותר מכל דבר אחר. הנאשמת הייתה עצורה כחודש. לילד הקטן יש עד היום חרדות. כך עולה מתסקיר שירות המבחן. גם כשהיא שוחררה למעצר בית וחזרה לביתה ללא פיקוח, היא הייתה יוצאת מוקדם בבוקר, לוקחת את הילד לגן, הולכת לעבוד, וחוזרת למעצר בית. היא המפרנסת היחידה, כפי ששירות המבחן הגדיר שהיא עמוד התווך של המשפחה. לא יוחסה לה בכתב האישום המתוקן השתתפות כלכלית או כספית. המעורבות שלה נבעה מהיכולת שלה לקרוא ולכתוב בספרדית ועזרתה לנאשם 1, דבר שהיא מצרה ומתחרטת עליו. שירות המבחן עשה לה מעין הערכת מסוכנות, ואומר שעצם העובדה שהיא הגיעה לבית המשפט, נעצרה, התייצבה לבית המשפט זהו דבר שהרתיע אותה. הנאשמת היא בן אדם מאוד מסכן, עובדת מאוד קשה, היא עצמה חולה, ובשלב מסוים גם היא חלתה במחלת צהבת נגיפית. היא צריכה טיפול בכדורים, שדי מקשים על התפקוד. ילדיה אינם מבוגרים. הנאשמת שהתה כחודש במעצר. כמו כן הנאשמת הייתה במעצר בית מלא ולאחר מכן במעצר בית חלקי. ההליכים בתיק מתמשכים כשנה וחצי, ובמהלך הזמן הזה הנאשמת הייתה בתנאים מגבילים, לא הייתה הפרה ולא נפתחו תיקים. במהלך התקופה היא ניסתה לשקם את המשפחה, כפי שהעידה הבת. לאור העובדה שמדובר בעבירות של סיוע, וכן שכתב האישום תוקן משמעותית ולאור הנסיבות, יש מקום להקל עם נאשמת 2. היא מבקשת מבית המשפט להטיל על נאשמת 2 400 שעות של"צ כפי שהמליץ שירות המבחן. לבית המשפט יש סמכות לתת תקופה יותר גדולה. המשפחה נמצאת ממש ממש על הקצה (עמ' 37-38 לפר'). נאשמת 2 אמרה בדבריה לעונש: קשה לה בעיקר בגלל ילדיה. היא האדם היחיד שיש להם והיא מטפלת בהם. היא מאוד מתחרטת.

שקלנו לנאשמים לקולא:

1. הודייתם בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית **במ' 1**, גם אם הודייה זו באה לאחר שאחת הנשים – "ק", כבר העידה בבית המשפט (עמ' 17-5 לפר'). הודיית הנאשמים חסכה טרחה וזמן נוספים.
2. אין לנאשמים עבר פלילי.
3. כתב האישום המקורי תוקן, כשבעיקר נמחקו ממנו שתי העבירות החמורות ביותר של סחר בבני אדם. לפי עובדות כתב האישום המתוקן בשנית שבו הודו הנאשמים ועדותה של "ק" בבית המשפט, בפרשות דגן מעשי הנאשמים לא לוו בכוח או בכפייה, הנאשמים לא לקחו את דרכוניהן של הנשים, הנאשמים לא בדקו את הנשים גופנית, על הנשים לא היו מגבלות (עמ' 12 לפר'), הנאשמים התייחסו אליהן יפה (עמ' 15, 9 לפר'), הנשים הסכימו לבוא ארצה לעסוק בזנות, ועשו כן במשך יומיים בלבד.
4. מתוך **תסקירי שירות המבחן: א**. התסקיר מיום 3.6.12 בעניינו של **נאשם 1** – הנאשם הוא יליד ארגנטינה, בן 41 שנה, נשוי ואב ל-3 ילדים בגילאים 5-18 שנה. מאז שחרורו ממעצר בגין העבירות נשוא תיק זה הוא מצוי בתנאים מגבילים של מעצר בית לילי. הנאשם עובד במפעל אריזה (עמ' 1). הנאשם מתקיים מקצבת נכות. הנאשם הוא נשא של נגיף האיידס וחולה בהפטיטיס C, מטופל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

9 אוקטובר 2012

תפ"ח 9015-03-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED] ואח'

במריחואנה רפואית וכדורים. לנאשם 3 אחיות שמתגוררות בארץ. אביו נפטר לפני כשש שנים. הנאשם גר עם אמו בבת ים. בהיותו בן כ - 17 שנה נהג לצרוך קוקאין באורח מזדמן. בשנת 1995, לאחר שנישא ל [REDACTED] (נאשמת 2), הם עלו ארצה. גם אשתו נשאית איידס. הנאשם טופל במרפאה לבריאות הנפש בחולון (בעבר איים לעיתים באובדנות) ובמרפאת האיידס בבית החולים איכילוב. משפחתו מוכרת לאגף הרווחה בחולון. הנאשם סובל מתסמינים הקשורים במחלתו – כאבי בטן קשים, הקאות, קשיי שינה, ועוד (עמ' 2). לפי דיווח הרופא המטפל בנאשם במרפאת האיידס בבית החולים איכילוב - הנאשם הינו חולה איידס במצב קריטי, שקיבל מספר טיפולים בעבר. הנגף אותו נושא הנאשם הינו בעל מוטציות רבות המקנה לו עמידות לרוב התרופות. בבדיקות אחרונות נמצא כי הנגף איננו מדוכא באופן מלא על אף הטיפול הנרחב. בנוסף הנאשם סוכל מהפטיטיס C כרוני. יש הכרח בקבלת טיפול תרופתי, שעשוי להיות מלווה בתופעות לוואי קשות. הנאשם נזקק לאשפוז עקב אי ספיקת כליות. הנאשם סובל מדכאון, ומטופל ע"י פסיכיאטר ופסיכולוג. הנאשם הוא אחד המטופלים המסובכים עם מגוון רחב מאד של בעיות רפואיות הדורשות טיפול משולב ומעקב צמוד של מספר מומחים [ראו במכתב מיום 26.6.12, במ' 1, נ' 1]; ראו במכתב מיום 8.7.12 מרופא שב"ס]. מדו"ח סיכום אשפוז מחודש נובמבר 2011 עולה כי הנאשם אושפז עקב התייבשות שנבעה מהקאות יזומות. לגבי העבירות שביצע - הנאשם הביע צער וחרטה על התנהלותו בשל הפגיעה בו ובמשפחתו עקב ביצוע העבירות, והביע חשש שהוא יתקשה לעמוד בטיפול במהלך ריצוי מאסר בפועל (ע' 3). לפי דיווח עו"ס המשפחה מאגף הרווחה בחולון – הקשר ביניהם החל בשנת 1997 והוא אינו קבוע אלא בעיתות מצוקה אשתו פונה אליה בבקשת עזרה. לאחר הדרדרות במצבו הבריאותי של הנאשם, הם לא עמדו בתשלומי המשכנתא והדירה הועברה לבנק. בהמשך הם נמצאו זכאים לקבל דירה מעמידר ושניהם החלו לקבל קצבת נכות כללית מביטוח לאומי. לאורך השנים בני הזוג לא שיתפו אותה באופן מלא בקורותיהם. מאז מעצרו של בני הזוג התקבלו דיווחים על הדרדרות במצבו הרגשי של בנם הצעיר. הוחלט בוועדה להעבירו לגן אחר וחל שיפור בהתנהגותו עקב כך. אחת מאחיותיו של הנאשם מכורה לסמים, ומצוייה כיום בהליך טיפולי ושומרת על ניקיון מסמים. לפי דיווח מנהלת המרפאה לבריאות הנפש בחולון שטיפלה בנאשם משנת 2009 – נרשם לנאשם טיפול תרופתי. הוא שולב בטיפול שיחתי והגיע באורח לא קבוע. בשיחות הוא שיתף במצוקה סביב מחלתו. להערכתה הנאשם מדווח באורח מניפולטיבי על תסמיניו השונים. הנאשם מאובחן כסובל מהפרעת אישיות לא ספיציפית ודכאון, ולפי דיווח הפסיכולוג ממרפאת האיידס, לנאשם מחשבות חרדתיות עקב מצבו המשפטי (ע' 4). קצינת המבחן מסכמת באומרה: הנאשם סובל ממצב רפואי ונפשי מורכב. לאורך השנים הוא הצליח להימנע מהסתבכות עם החוק בזכות הכוונתם של הוריו ובת זוגו. הנאשם משולב במספר מסגרות שבהן קיימת אפשרות לקבל טיפול פרטני והוא נעזר בטיפול תרופתי לייצוב מצבו הנפשי. השלכות ההליך המשפטי הבהירו לנאשם את חומרת העבירות שביצע והסיכון להישנותן פחת. קצינת המבחן איננה באה בהמלצה כלשהי בעניינו של הנאשם (עמ' 5 ואחרון לתסקיר).

ב. התסקיר מיום 3.6.12 בעניינה של **נאשמת 2** – הנאשמת היא ילידת ארגנטינה, בת כ-40 שנה, נשואה לנאשם 1, ואם ל-3 ילדים בגילאים 18-5 שנה. בנה הבכור (שחקן כדורגל) מתגורר כיום בארגנטינה אצל אמה של הנאשמת. בתה האמצעית מתפקדת באורח תקין ומסייעת לאמה רבות בגידולו של הבן הצעיר שמגלה בעיות התנהגות מאז העדרותה הממושכת של האם בשל מעצרה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

9 אוקטובר 2012

תפ"ח 9015-03-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED] ואח'

הנאשמת מתגוררת עם בתה ובנה בדירת עמידר בחולון בנפרד מבעלה המתגורר מזה כשנתיים עם אמו בבת ים (עמ' 1). לדברי הנאשמת, הם גרים בנפרד עקב מצבו הרפואי הרגשי הירוד של הנאשם ורצונה לגונן על בנם הצעיר מתופעות שונות הקשורות במחלתו. הנאשמת עובדת למעלה מ-10 שנים כסייעת בגן ילדים. הנאשמת נשאת של נגיף האיידס. הוריה ושבעת אחיה של הנאשמת מתגוררים בארגנטינה והיא שומרת עימם על קשר. בגיל צעיר אביה נטש את משפחתה, ואמה גידלה ופרנסה בגפה את ילדיה. בהיותה בת כ-17 שנה היא הכירה את רוברטו (נאשם 1), ולאחר שסיימה את לימודיה, היא עבדה, גרה עימו, והם נישאו בשנת 1994. במשך תקופה הנאשם צרך קוקאין. הם עלו ארצה בשנת 1995 ביחד עם בנם הבכור. הורי הנאשם התקשו לקבלה למשפחתם בשל היותה נוצרית. היא לא עברה הליך של גיור, ולכן שלושת ילדיה אינם מוכרים כיהודים. מעסיקתה של הנאשמת בגן הילדים מסרה שהנאשמת היא נאמנה וטובת לב, מגלה אחריות רבה בעבודתה, בעלת מוסר עבודה גבוה, ויצרה קשר חם ואוהב עם צוות הגן, הילדים והוריהם. מצבה הרפואי של הנאשמת טוב מזה של הנאשם כי נגיף האיידס שבו נדבקה איננו אלים כמו זה של הנאשם. כעבור מספר שנים התגלה שהיא סובלת מהפטטיס C והיא טופלה באמצעות תרופות (עמ' 2). לאורך השנים מצבו הרגשי והרפואי של הנאשם הלך והחמיר, והיא נאלצה לטפל בו ובילדיה. היא מתארת תחושות של עייפות ושחיקה. הנאשמת מסרה שהיא מטופלת ע"י עו"ס דוברת ספרדית מאגף הרווחה מאז שנודע להם על היותם נשאים של נגיף האיידס (ראו את דיווח העו"ס של המשפחה מאגף הרווחה בחולון בתסקיר דלעיל של נאשם 1). העו"ס מעריכה שהנאשמת היא אם מסורה לילדיה, עמוד התווך במשפחתה הגרעינית, וכי ההשלכות הרגשיות והפרקטיות על ילדיה במידה ותרצה עונש מאסר יהיו קשות. זאת בייחוד לאור גילה המתקדם של אמו של הנאשם ומצבה ההתמכרותי של אחותו שאיננו מאפשר השמת הילדים בביתן. לגבי העבירות שביצעה – הנאשמת הביעה צער וחרטה על הסתבכותה עם החוק באופן שפגע בה ובילדיה. היא שיתפה ברצונה לשלם את חובה לחברה ולעזוב את הארץ עם ילדיה לאחר מכן (עמ' 3). היא הביעה חשש מריצוי מאסר בפועל בשל השפעתו הקשה על חיי ילדיה. התרשמות קצינת המבחן היא: הנאשמת היא בעלת כוחות ונבונה, שנאלצת להתמודד עם מצבה הרפואי במקביל להתמודדות עם מצבו הרגשי והרפואי הירוד של בעלה מזה שנים רבות. על אף מחלתה הנאשמת עובדת באופן קבוע ויציב שנים רבות על מנת לפרנס את משפחתה. עו"ס המשפחה מעריכה כי למאסר בפועל יהיו השלכות קשות במיוחד על מצבו של בנה הצעיר, מאחר והנאשמת היא עמוד התווך במשפחתה הגרעינית. להערכת קצינת המבחן, הסתבכותה של הנאשמת עם החוק מהווה עבודה גבול חד משמעית להתנהגות מקובלת עפ"י חוק והסיכון להישנות ביצוע עבירה הינו נמוך. מסיבה זו קצינת המבחן איננה סבורה שיש צורך בהמשך טיפול בשירות המבחן בתחום העבריינות. בשל מצבה הכלכלי הירוד של המשפחה והיותה של הנאשמת עמוד התווך במשפחתה, ממליצה קצינת המבחן על ענישה אלטרנטיבית של שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב על מנת לאפשר את המשך עבודתה ופרנסת משפחתה. לכן קצינת המבחן ממליצה על הטלת צו של"צ בהיקף של 400 שעות.

5. נאשם 1 שהה במעצר בבית מעצר במשך כחודש ועשרה ימים, ולאחר מכן כ-8 חודשים במעצר בית מלא, ואח"כ ועד היום – במעצר בית לילי. נאשמת 2 שהתה במעצר כחודש ימים, ולאחר מכן במעצר בית מלא, ואח"כ – במעצר בית חלקי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

9 אוקטובר 2012

תפ"ח 9015-03-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED] ואח'

6. עדותה **בראיות לעונש** מטעם ההגנה של הבת, [REDACTED] שהעידה (תמצית): היא בת 17. הם 3 אחים - אח יותר גדול ממנה, ואח קטן בן 6. הם גרים עם אמם (הנאשמת) בחולון. היה להם מאוד קשה כשאמא נעצרה. הם היו לבד. הוא היתה בת כ-16 שנה, אולי פחות. היה מאוד קשה. פתאום היא מצאה את עצמה לבד. היא צריכה לגדל ילד קטן. היא ואחיה לא ידעו מה לעשות. בתקופה של מעצר הבית היה מאוד קשה. אמא הייתה המפרנסת היחידה. המצב הכלכלי היה מאוד קשה. היה קשה בלעדיה. הם עברו טראומה. אחיה הקטן מפחד שאמא (נאשמת 2 - ג'ני) תעזוב אותו. אחיה הגדול עזב את הארץ בגלל זה. לאחיה מאוד קשה. המצב הכלכלי מאוד קשה. אמא היא המפרנסת היחידה. אין מישהו אחר שיעזור להם חוץ ממנה. היא נותנת להם לאכול, היא עושה הכל בשבילם. היא מבקשת שבית המשפט יתחשב בכך שאמא, נאשמת 2, חשובה להם, ושישאייר אותה איתם (עמ' 33 לפר').

ואולם, על אף השיקולים לקולא, הרי שלאור השיקולים לחומרא שיפורטו להלן, נטיל על הנאשמים עונש מאסר בפועל שנאשם 1 ירצה בבית הסוהר, ונאשמת 2 - בעבודת שירות, ועונשים נוספים.

שקלנו לנאשמים לחומרא:

1. עצם **העבירות** שביצעו - בצד העבירה של **גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות** לפי סעי' 376ב(א) לחוק שביצע נאשם 1 קבע המחוקק עונש מאסר מחמיר של עד **10 שנים**, ובצד עבירת הסרסרות למעשי זנות - עד **5 שנים** (לנאשמת 2, שהורשעה בעבירות כמסייעת, הרי זה מחצית העונש - סעי' 32 לחוק).

2. עצם **מעשי** הנאשמים עפ"י עובדות כתב האישום המתוקן בשנית שבהן הודו הנאשמים - הפרשה הקשורה בשלוש הנשים י.ק., ד.ב. ופ.ק.: לערך בחודש ינואר 2011 נאשם 1 קשר עם אחרים קשר לגרום ל-3 הנשים לעזוב את המדינה שבה הן מתגוררות וזאת לשם העסקתן בזנות בישראל. נאשם 1 סיכם עם אחרים את הפרטים בהקשר זה - מימון כרטיסי טיסה לישראל, שהות במלון עבור 3 הנשים, תשלום ללורנה עבור הנשים, ואופן חלוקת כספי האתנן שיתקבלו כתוצאה מהעסקתן של 3 הנשים בזנות. נאשם 1 יידע את נאשמת 2 אודות הסיכומים בינו לבין האחרים על מנת שנאשמת 2 תעמוד בקשר עם לורנה ותיטול חלק בעריכת הסיידורים הנדרשים להבאת 3 הנשים לישראל. נאשמת 2 פנתה ללורנה וביקשה כי 3 הנשים תשלחנה באמצעות המייל תמונות שלהן בעירום חלקי, או כשעל גופן לבנים בלבד, וזאת על מנת לבחון את התאמתן לעיסוק בזנות. 3 הנשים העבירו לנאשמת 2 תמונות. נאשמת 2 הזמינה עבור 3 הנשים כרטיסי טיסה. הנאשמים הזמינו חדר במלון עבור 3 הנשים. נאשם 1 (ואחר) המתין ל-3 הנשים בשדה התעופה והסיעו אותן למלון. במהלך הנסיעה הבהיר נאשם 1 (ואחר) ל-3 הנשים את טיב העסקתן על ידיהם בזנות - היכן הן יעסקו בזנות, מהי התמורה שתיגבה עבור שירותי המין וכיצד תחולק, הכסף שעל הנשים להחזיר עקב הבאתן לארץ ומימון שהותן, ועיסוקן בזנות כדי להשיב את הכסף בתמורה למחצית מעלות כרטיס הטיסה והשהות במלון. נאשם 1 (ואחר) סיפק ל-3 הנשים מכשירי טלפון סלולאריים ואמצעי מניעה. עפ"י הנחיותיו של נאשם 1 (והאחר), קיימו 3 הנשים תמורת תשלום יחסי מין עם לקוחות, והעבירו לנאשם 1 ולאחר מחצית מכספי האתנן שקיבלו מהלקוחות. הנאשמים הזמינו את 3 הנשים לבוא לדירת הנאשמים בחולון. לצורך כך אספה נאשמת 2 את 3 הנשים ברכבה. הנאשמים שהו בדירה יחד עם 3 הנשים. הנאשמים הבהירו ל-3 הנשים כי כך הן תוכלנה לעסוק בזנות ללא הפרעה ולהיות בפיקוח צמוד יותר מטעמם. הפרשה הקשורה באשה ס': עובר לחודש אוגוסט 2010 נאשם 1 סיכם עם לורנה כי תשלח לישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

9 אוקטובר 2012

תפ"ח 9015-03-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED] ואח'

בחורה ששמה ס' לשם עיסוק בזנות בתמורה לסכום כסף. הנאשם יידע על כך את נאשמת 2. נאשמת 2 ביקשה כי ס' תשלח באמצעות המייל תמונה שלה בעירום חלקי, או כשעל גופה לבנים בלבד, זאת על מנת לבחון את התאמתה לעיסוק בזנות. ס' העבירה לנאשמת 2 תמונה שלה במייל. נאשמת 2 רכשה עבור ס' כרטיס טיסה ואף הזמינה לה חדר במלון. נאשמת 2 התלוותה לאחר שביצע העברה כספית לסוכנות הנסיעות כתשלום עבור כרטיס הטיסה עבור ס' והמלון. ס' הגיעה לישראל.

עינינו הרואות: נאשם 1, בסיועה של נאשמת 2, גרם ל-4 נשים לעזוב את מולדתן לשם עיסוק בזנות, כשמטרת הנאשמים היא עשיית רווחים כספיים תוך ניצול גופן ומצוקתן של אותן נשים. אין מדובר במעידה חד פעמית, אלא היתה זו פעילות מתוכננת בשתי תקופות זמן - פרשה חלקית אחת לערך באוגוסט 2010 לגבי האשה ס', ופרשה מלאה בינואר 2011 לגבי שלושת הנשים דלעיל. בהתנהגותם של הנאשמים - נאשם 1 בסיועה של נאשמת 2 - ניכרים מאפיינים של מעין שליטה ו"בעלות" בנשים: קבלה מראש של תמונות של הנשים בלבוש חלקי כדי לבחון את התאמת הנשים לעיסוק בזנות, מימון הוצאות הבאת הנשים לישראל ושהותן בארץ, הכסף שעל הנשים "להחזיר" ע"י העברת חלק מדמי האתנן, קבלת חלק מדמי האתנן שהן קיבלו מהלקוחות עבור שירותי מין, העברת שלוש הנשים מהמלון לדירה לצורך המשך עיסוקן בזנות ללא הפרעה ובפיקוח צמוד יותר ע"י הנאשמים.

3. בכך שהנשים הסכימו לעזוב את ארצן ולבוא לישראל לעסוק בזנות, אין כדי להוות נימוק להקלה בעונשם של הנאשמים במידת ההקלה הנטענת על ידם. בית המשפט העליון כבר פסק:

"...פלוני עשוי "לגרום" לאדם לעזוב את המדינה שבה הוא מתגורר גם כאשר אותו אדם הסכים ואף חפץ בעזיבת מדינת מגוריו למטרה של עיסוק בזנות...נועדו הוראות העבירה לסייע במיגור נגע הזנות ובמיגור נגע הסחר בבני אדם. **הניסיון מלמד כי לרוב משתייכים הנפגעים מתופעות אלו לקבוצות מוחלשות...בחברה, אשר נאלצים לעסוק בזנות בשל תנאים... כלכליים קשים שהם מנת חלקם. בנסיבות אלה קשה לראות באי התנגדות או אף בהסכמה פוזיטיבית שלהם משום אמת-מידה נורמטיבית הולמת...** הסכמתה של אישה לעסוק בזנות... אינה יכולה להכשיר את מעשיהם של אלה העוסקים בכך... **כל פעולה שנועדה להעביר בני אדם ממדינה למדינה לשם עיסוק בזנות הינה בזויה ופסולה וגם אם הדבר נעשה בהסכמתם, הם נחשפים בעקבות כך...לניצול...**" [ע"פ 5863/10 גוטייר, בסעי' 13 לפסה"ד].

ואכן, כאמור בענייננו, שלוש הנשים הסכימו לבוא לישראל ולעסוק בזנות עקב מצבן הכלכלי הקשה, והן היו אמורות להחזיר סך של 1500 דולר כל אחת בתמורה למימון כרטיס הטיסה והשהות במלון בכך שיהיה עליהן לעסוק בזנות עבור נאשם 1 והאחר במשך כחודשיים. כל זאת, כשנאשם 1 עצמו - בסיועה של נאשמת 2 - הוא שגרם עפ"י כתב האישום לנשים, לעזוב את מדינתן לשם עיסוק בזנות.

4. בכך ששלוש הנשים עסקו בזנות רק יומיים [27.1.11 ו-28.1.11-ס' 9] (א) בכתב האישום המתוקן], אין כדי להוות נימוק להקלה בעונשם של הנאשמים במידת ההקלה הנטענת על ידם. הרי עפ"י עובדות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

9 אוקטובר 2012

תפ"ח 9015-03-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED] ואח'

כתב האישום המתוקן בשנית שבהן הודו הנאשמים, לורנה הציעה לנאשם 1 שתשלח את שלוש הנשים לישראל לשם עיסוק בזנות למשך תקופה של כחודשיים-שלושה (סעי' 3 בכתב האישום המתוקן). נאשם 1 והאחר הבהירו לנשים שיהיה עליהן לעסוק בזנות עבורם במשך **כחודשיים** ולהשיב להם סך של כ-1500 דולר כל אחת [סעי' 8(ד) בכתב האישום המתוקן]. הקשר בין הנשים לבין הנאשמים נותק עקב לקיחתן לחקירת המשטרה ביום 31.1.11 (סעיף 12 בכתב האישום המתוקן בשנית) ולא עקב הפסקת פעילותן ע"י הנאשמים, פעילות שכאמור תוכננה להימשך כחודשיים ימים. ודוק: האשה ס' אכן עזבה את הארץ לאחר שהחליטה שאין ברצונה לעסוק בזנות, אך היא עשתה כן לאחר ששילמה לנאשם 1 ו/או לאחר את עלויות הבאתה לישראל [סעי' 13(ה) בכתב האישום המתוקן בשנית].

5. בנסיבותיהם המשפחתיות, האישיות, הרגשיות והרפואיות של הנאשמים, אין כדי להוות נימוק להקלה בעונשם במידת ההקלה הנטענת על ידם. מצבם הבריאותי של הנאשמים איננו מהווה חסינות מפני מאסר בפועל. בהקשר לנאשם 1 - לפי מכתבו מיום 8.7.12 של ד"ר בן בסט משב"ס, **"שב"ס יכול לספק מענה רפואי הולם להמשך הטיפול בנאשם** (נאשם 1, רוברטו - ג'ני) **במידת הצורך בהתייחס לבעיות שצויינו...**". בהקשר לנאשמת 2 - לפי חוות דעתו של הממונה על עבודת שירות מיום 9.9.12, נאשמת 2 יכולה לעבוד בעבודת שירות ללא מגבלות, ונמצא עבורה מקום עבודה (מרכז שיקום אילן). **זאת ועוד:** מצבם הבריאותי והמשפחתי המורכב של הנאשמים, לרבות של נאשמת 2 שמפרנסת שניים מילדיה הגרים עימה, לא מנע מהם ולא גרם להם שלא לבצע את העבירות נשוא גזר דין זה. ודוק: כאמור, לא היה זה מעשה עברייני נקודתי, בן יומו, בודד, חד פעמי, אלא ביצוע מתוכנן ומתמשך של העבירות ע"י הנאשמים - נאשם 1 בסיועה של נאשמת 2 - בשתי תקופות זמן שונות, ובעיקר בחודש ינואר 2011 שאז היה זה החל מקשירת קשר, עבור לקבלת תמונות, מימון ההבאה ארצה והמגורים, וכלה בסרסרות הנשים בזנות תוך קבלת חלק מהאתן שקיבלו. כל זאת, בעוד הנאשמים חולים במחלתם (ואין בדברים הנאמרים כאן כדי חלילה לגרוע כהוא זה מחומרת מחלת הנאשמים ומקשיי ההתמודדות עימה), ובעוד נאשמת 2 מפרנסת את ילדיה בקשיים הנטענים. לא ניתן איפוא להקל בעונשם במידת ההקלה הנטענת על ידם עקב מצבם הכלכלי והבריאותי (השוו למידת ההתחשבות בענישה כשהנאשם חולה איידס - ע"פ 11699/05 **סרפו**, בסעי' 8 לפסה"ד של כב' השופט ארבל).

6. שיקולים לחומרא העולים **מתסקירי שירות המבחן** - מתוך התסקיר בעניינו של **נאשם 1:**
א. הנאשם קשר את ביצוע העבירות נשוא תיק זה למצבו הבריאותי ולקשייו לפרנס את משפחתו (עמ' 3, אמצע). מצב דברים זה מלמד שהסיכון בהישנות ביצוע העבירות ע"י הנאשם לכאורה עודנו קיים.
ב. במפגש עם שירות המבחן הנאשם הביע צער וחרטה על התנהלותו בשל הפגיעה בו ובמשפחתו (עמ' 3, פסקה אחרונה). היינו, הנאשם לא הביע תובנה לפסול שבמעשיו וגם לא אמפטיה לנשים להן גרם לעזוב את המדינה שבה הן התגוררו כדי לעסוק בזנות, ושבאמצעותן ביצע סרסרות למעשי זנות.
ג. להערכת מנהלת המרפאה לבריאות הנפש בחולון, הנאשם מדווה באופן מניפולטיבי על תסמיניו השונים (עמ' 4, פסקה לפני אחרונה). קצינת המבחן ציינה שלאורך השנים הנאשם נמנע מלהשתלב באופן יציב בטיפול בשיחות. כאמור, שירות המבחן נמנע מהמלצה כלשהי בעניינו של הנאשם (עמ' 5).
מתוך תסקיר שירות המבחן בעניינה של נאשמת 2:

בהתייחסותה לביצוע העבירות נשוא הדיון ניכרת גישתה הממוזערת מחלקה בביצוע העבירות. היא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

9 אוקטובר 2012

תפ"ח 9015-03-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED] ואח'

הביעה חרטה וצער על הסתבכותה עם החוק באופן אשר פגע בה ובילדיה (עמ' 3, פסקה אחרונה). כמו נאשם 1 – הנאשמת לא הביעה תובנה לפסול שבמעשיה, ולא אמפטיה לנשים ששוא העבירות. ודוק: הנאשמת לא היתה עוברת אורח במעשים המתוארים בכתב האישום, אלא, כאמור, היא סייעה בהם, לפי חלקה כמתואר בכתב האישום המתוקן בשנית [ראו את מעשיה של נאשמת 2 בסעי' 4(ד), 5(א), 5(ב), 6(א), 6(ב), 6(ד), 11(א), 11(ב), 11(ד), 13(א), 13(ב), 13(ג), 13(ד) לכתב האישום במ' 1].

7. בגזר הדין יש ליצוק מסר הן של תגמול ענישתי שהולם את חומרת המעשים, והן של הרתעה, הן כלפי הנאשמים והן כלפי אחרים לבל יתפתו לבצע עבירות מהסוג שביצעו הנאשמים. בית המשפט העליון בע"פ 5863/10 גוטייר דלעיל, אמר דברים מפורשים על חומרת העבירה, ובהתאם - העונש:

"...מי ש"גורם" לאדם לעזוב את המדינה שבה הוא מתגורר..." לשם העסקתו בזנות" כלשון סעיף 376ב(א), נוטל חלק ביצירת תשתית לפעילותה של "תעשיית" הזנות ובפיתוח ענפי "ייבוא" ו"יצוא" לתעשייה זו על כל ההשלכות השליליות שיש לכך, בין היתר, מבחינת יכולתן של המדינות הנוגעות בדבר להתמודד עם התופעה ולמגרה. מנקודת ראותם של נפגעי העבירה... יש במעשה זה "חומרה מיוחדת בשל הרחקתו של אדם מארץ מגוריו, לעיתים תוך עזיבת משפחתו וחבריו, כשמשאירים אותו במצב פגיע במדינה זרה..." (בסעיף 11 לפסה"ד). "...להוראות העבירה בענייננו קשר הדוק... לעבירות שנועדו למנוע סחר בבני אדם... המכנה המשותף בין עבירת הסחר... להוראות העבירה דנן הוא בהיבט הבינלאומי הכרוך בתופעה של "ייבוא" ו"יצוא" בני אדם כחפץ העובר לסוחר. יש אף הרואים בהוראות העבירה בענייננו "עבירת מנע" לעבירת הסחר משום שהמעשה האסור על פיהן מהווה במקרים רבים פעולה מקדימה לסחר באותם הנפגעים למטרות זנות... הוראות העבירה דנן מיועדות להגן על נפגעי העבירה מפני ניצולם בידי אלה הגורמים להם לעזוב את מקום מגוריהם לשם עיסוק בזנות ומפני חשיפתם בנסיבות אלה למצב פגיע במיוחד... וניתוק מן הקרובים העלול להופכם "טרף קל" לא רק לצורך עיסוק בזנות... אלא גם לצורך סחר בהם..." (בסעי' 12 לפסה"ד). "...בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה ועל הכיעור במעשיהם של אלו הנוטלים חלק, ולו חלק כלשהו, בשרשרת הסחר בבני אדם... למטרות זנות. פסול וכיעור אלו מצדיקים... להחמיר בעונשם של המעורבים... והדברים יפים גם לגבי "ייבוא" נשים אשר לא מתקיימים לגביהן יסודות הסחר במלואם..." [ע"פ 5863/10 גוטייר דלעיל, בסעי' 17 לפסה"ד].

נתון נוסף בשקילת הענישה שתוטל על נאשם 1 – השוואה ואבחנה מעניינים של תלמיד ואור: לענין עונשו של נאשם 1, אביא בחשבון את הנסיבות והעונשים שנגזרו בתפ"ח 26810-03-11 בבית המשפט המחוזי בתל אביב על מעורבים אחרים באותן פרשות - ניסים תלמיד ומשה אור, לאחר שהם הורשעו בעבירות זהות לאלה שבהן הורשע נאשם 1. על נאשם 1 שם – ניסים תלמיד, נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו וכן מאסר על תנאי וקנס בסך של 40,000 ש"ח, ועל נאשם 2 שם – משה אור, נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מאסר על תנאי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

9 אוקטובר 2012

תפ"ח 9015-03-11 מדינת ישראל נ' [REDACTED] ואח'

וקנס בסך של 20,000 ₪ (עמ' 5 לגזר הדין מיום 18.6.12 בתיק דלעיל). מחד, לחומרא לנאשם 1 בתיק זה, היו לו קשרי חברות עם לורנה - "אשת הקשר" הארגוניאית [סע' 2(א) בכתב האישום המתוקן], שהיתה בקשר עם הנאשמים בהקשר לנשים [סע' 3, 4(ד), 5(א), 5(ב), 13(א), 13(ב) בכתב האישום המתוקן בשנית], בעוד שתלמיד ואור הצטרפו לקשר בשלב מאוחר יותר [סע' 4(א) בכתב האישום המתוקן בשנית]. מאידך, לקולא לנאשם 1 בתיק זה, בעוד שעברו נקי מביצוע עבירות, הרי שתלמיד היה עבר פלילי בעבירות רכוש (התפרצות לדירה ו-2 גניבות) והוא ריצה בעבר מאסר בפועל של חודשיים בעבודת שירות, ואילו לאור היתה רשומה הרשעה בעבירה של החזקת סכין (ראו בגזר הדין בתפ"ח 26810-03-11 דלעיל, בסע' 4 ו-5 לגזר הדין). בנוסף, כאמור, מצבו הבריאותי של נאשם 1 בתיק זה הינו סבוך ומורכב, ומכלול נסיבותיהם המשפחתיות והבריאותיות של הנאשמים, מצדיקות אבחנה לקולא מעניינם של תלמיד ואור.

על כן: לאור כל האמור לעיל, משקלם של השיקולים והמידע שלחומרא מטה את הכף להטלת מאסר בפועל (ועונשים נוספים) על הנאשמים. עם זאת, בשיקולים ובמידע לקולא בעניינם של הנאשמים - לרבות הודייתם, עברם הנקי, מצבו הבריאותי המורכב של נאשם 1, מצבה הבריאותי של נאשמת 2 והיותה מפרנסת ואם לילדיה הקטינים, האמור בתסקירי שירות המבחן, וגזר הדין שניתן בעניינם של תלמיד ואור - יהיה כדי למתן את מידת הענישה שתוטל על הנאשמים. לאור האמור לעיל בפרק השיקולים לקולא, לא מצאנו לנכון לפסוק גם פיצוי.

אנו גוזרים איפוא על הנאשמים את העונשים הבאים:

- 1. מאסר בפועל - לנאשם 1 - 10 (עשרה) חודשי מאסר בפועל.** מתקופה זו ינוכו ימי מעצר מיום 22.2.11-31.3.11. **לנאשמת 2 - 3 (שלושה) חודשי מאסר בפועל** שירוצו בעבודת שירות ב"אילן" - מרכז הכשרה ושיקום, ברחוב הברזל 1ב, ת"א. בהתאם לאמור בחו"ד הממונה על עבודת שירות, הנאשמת תתייצב היום, עד השעה 12:00, לצורך קליטה והצבה בעבודת השירות, במשרדי הממונה על עבודת שירות, במפקדת מחוז המרכז של שב"ס ברמלה.
 - 2. מאסר על תנאי - 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים, לנאשם 1 - מיום שחרורו ממאסרו, ולנאשמת 2 - מהיום, לא יעבור כל אחד מהנאשמים עבירה לפי סימן י' לפרק ח' לחוק העונשין, או עבירה לפי סימן ז' לפרק י' לחוק העונשין, והכל - לרבות ניסיון.**
 - 3. קנס - כל אחד מהנאשמים ישלם קנס בסך של 5,000 ₪ או 60 ימי מאסר במקום הקנס.** הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 30.12.12.
- הוסברה לנאשמים זכותם לערער על פסק הדין תוך 45 ימים מהיום. ניתן היום, כ"ג בתשרי תשע"ב, 9.10.2012, במעמד הצדדים.

גיליה רביד, שופטת

מאיר יפרח, שופט

גלעד נויטל, שופט
אב"ד